

UCHWAŁA Nr 414/9754/14
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 31 października 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 z późn. zm.), art. 25 pkt 1 oraz art. 30 b ust. 1, ust. 4 i ust. 9 oraz ust. 11 pkt. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 z późn. zm.),

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu **Gminy Zagórz**, ul. 3 maja 2, 38 – 540 Zagórz, wniesionego w dniu 4 sierpnia 2014 r. od negatywnej oceny formalnej wniosku „*Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w miejscowości Zagórz*”, nr WND-RPPK.01.04.00-18-002/13 w ramach działania 1.4 Promocja gospodarcza i aktywizacja inwestycyjna regionu, schemat A Projekty inwestycyjne Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013

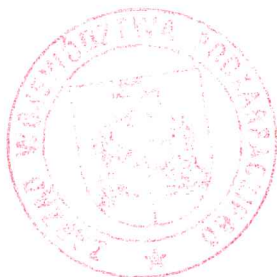
nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Załącznik do Uchwały Nr 414/9754/14
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie
z dnia 31 października 2014 r.

Uzasadnienie rozpatrzenia protestu wniesionego przez Gminę Zagórz, ul. 3 maja 2, 38 – 540 Zagórz, w dniu 4 sierpnia 2014 r. od negatywnej oceny formalnej wniosku „*Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w miejscowości Zagórz*”, nr WND-RPPK.01.04.00-18-002/13 w ramach działania 1.4 Promocja gospodarcza i aktywizacja inwestycyjna regionu schemat A Projekty inwestycyjne Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013

Zgodnie z art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712 z późn. zm.) system realizacji danego programu operacyjnego zawiera m.in. warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji tego programu.

Z brzmienia art. 30a ust. 3 ww. ustawy wynika, iż właściwa dla programu operacyjnego instytucja zarządzająca, pisemnie informuje wnioskodawcę o wynikach poszczególnych etapów oceny jego projektu wraz z podaniem otrzymanej punktacji lub informacji o spełnieniu bądź niespełnieniu kryteriów wyboru projektów, którymi, zgodnie z art. 28 ust 1, są kryteria zatwierdzone przez Komitet Monitorujący.

Ponadto, zgodnie z zapisami *Kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013* (tekst jednolity – uchwała nr 43/XII/11 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013 z dnia 28 marca 2011 r., ze zm.) ocena projektu odbywa się w oparciu o zawarte tam kryteria oraz na zasadach określonych szczegółowymi procedurami ujętymi m. in. w *Regulaminie konkursu*¹.

W dniu 28 lutego 2014 r. Gmina Zagórz, (dalej: Wnioskodawca) złożyła do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn.: „*Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w miejscowości Zagórz*”. Wniosek został zarejestrowany pod nr WND-RPPK.01.04.00-18-002/13, a następnie poddany ocenie formalnej.

W wyniku dokonanej analizy przedłożonej dokumentacji oraz przeprowadzonej tzw. kontroli krzyżowej stwierdzono, że zakres rzeczowy przedmiotowego wniosku pokrywa się w znacznej części z zakresem rzeczowym projektu o tej samej nazwie o

¹ Regulamin konkursu na dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013 w ramach osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka Działanie 1.4 Promocja gospodarcza i aktywizacja inwestycyjna regionu, Schemat A Projekty inwestycyjne stanowiący załącznik do Uchwały Nr 272/6643/13 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 24 września 2013 r. z zm. zwany dalej Regulaminem konkursu.

nr: WND-RPPK.01.04.00-18-004/12, który to projekt złożony został przez Gminę Zagórz w poprzedniej (III) edycji konkursu w ramach tego samego działania w roku 2012. Projekt ten uzyskał dofinansowanie na opisany w nim zakres rzeczowy na mocy podpisanej w dniu 16 sierpnia 2013 r. umowy o dofinansowanie projektu. Umowa ta została wprowadzona przez IZ RPO WP rozwiązana, jednak nastąpiło to ostatecznie w dniu 24 maja 2014 r.² co oznacza, że w dniu złożenia wniosku którego dotyczy protest (28 lutego 2014 r.) Gmina Zagórz posiadała ważnie zawartą umowę o dofinansowanie na inny projekt, którego zakres rzeczowy w znacznej części pokrywał się z zakresem rzeczowym przedmiotowego wniosku. Tym samym wystąpiła przeszkoda w postaci potencjalnego podwójnego finansowania tych samych wydatków w obu projektach. Oceniający stanęli na stanowisku że oceny projektu należy dokonywać w kontekście stanu faktycznego jaki istniał w dniu złożenia wniosku a późniejsze rozwiązanie umowy o dofinansowanie nie powinno sanować pierwotnego niespełnienia przez oceniany projekt warunków formalnych konkursu. Rozwiązanie umowy nie skutkuje usunięciem przesłanek, które pierwotnie uniemożliwiają pozytywną ocenę projektu.

Oceniający wskazali również, że zgodnie z Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (DZ. Urz. UE z 2006 r., nr 210, s. 25 ze zm) wydatki współfinansowane z funduszy nie mogą otrzymywać pomocy z innego wspólnotowego instrumentu finansowego (zakaz podwójnego finansowania tych samych wydatków).

W związku z powyższym uznano, że zakres rzeczowy przedmiotowego wniosku nie kwalifikuje się do dofinansowania, gdyż nie spełnia kryteriów poprawności formalnej, określonych w Szczegółowym Opisie Priorytetów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013, stanowiącym załącznik nr 1 do Uchwały Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 15 kwietnia 2014 r., nr. 337/8088/14, tj. kryterium dopuszczającego dotyczącego „kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu”. Dodatkowo stwierdzono, że projekt podlega odrzuceniu na podstawie pkt 5.1.11 Regulaminu konkursu.

O powyższym rozstrzygnięciu poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 19 lipca 2014 r., znak: WP-XI.432.4.2.2014.RG.

Od oceny negatywnej Wnioskodawca wniósł do IZ RPO WP w dniu 4 sierpnia 2014 r. protest (pismo o znaku: SIR.041.1.2014), którego tezy dla jaśniejszego przedstawienia podzielono w niniejszym uzasadnieniu na 3 punkty wraz z odniesieniem się do nich rozpatrującej protest IZ RPO WP:

² oświadczenie o rozwiązaniu umowy - Uchwała Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 9 kwietnia 2014 r., nr 335/8062/14 – doręczone Wnioskodawcy w dniu 23 kwietnia 2014 r.

1. Wnioskodawca twierdzi, że nie może być mowy o podwójnym finansowaniu tych samych wydatków, skoro umowa na dofinansowanie wniosku z poprzedniej (III) edycji konkursu dla Działania 1.4 została rozwiązana i IZ RPO WP odmówiła realizacji jakiegokolwiek płatności z tytułu tego projektu. Zdaniem Wnioskodawcy oznacza to niewątpliwie, że Województwo nie zamierza przekazywać żadnych środków finansowych na rzecz Gminy Zagórz. Wnioskodawca wskazuje, że zakaz podwójnego finansowania tych samych wydatków oznacza niedozwolone zrefundowanie, całkowite, lub częściowe danego wydatku dwa razy ze środków publicznych – krajowych lub wspólnotowych. Zdaniem Wnioskodawcy sytuacja taka nie zachodzi w analizowanej sprawie, gdyż Województwo Podkarpackie złożyło jednoznaczne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie projektu z poprzedniej edycji konkursu, a tym samym nie istnieje nawet potencjalna możliwość podwójnego finansowania tych samych wydatków. Dodatkowo Wnioskodawca zauważa, że literalna wykładnia przepisów art. 34 rozporządzenia 1083/2006 prowadzi do wniosku, że zakaz przyznawania finansowania dotyczy tych wydatków, które już są współfinansowane z funduszy. Z uwagi na rozwiązanie umowy dot. poprzedniego wniosku nie doszło do żadnego finansowania wydatków i nie są one „współfinansowane” w rozumieniu art. 54 ust. 5 ww. rozporządzenia.

Z zarzutem tym bezpośrednio wiąże się również zawarta w proteście teza wg której brak jest podstaw do przyjęcia, że oceny projektu należy dokonywać według stanu faktycznego istniejącego na dzień złożenia wniosku. O ile bowiem, jak twierdzi Wnioskodawca, przesłanka „potencjalnego podwójnego finansowania tych samych wydatków” mogłaby w ogóle stanowić podstawę do negatywnej oceny wniosku (czemu Gmina zaprzecza), to wówczas decydująca w tej mierze powinna być najwcześniej chwila oceny formalnej złożonego wniosku. Ta bowiem, zdaniem Wnioskodawcy, jest najbardziej miarodajna dla dokonania oceny i weryfikacji czy rzeczywiście zachodzi ryzyko podwójnego finansowania projektu. W przeciwnym razie, jak twierdzi Gmina, należałoby odrzucić również ten wniosek, co do którego ryzyko takie być może istniało na etapie składania wniosku, lecz później zostało definitywnie wyeliminowane (np. na skutek cofnięcia, czy odrzucenia konkurencyjnego wniosku z takim samym zakresem przedmiotowym). Wnioskodawca wskazuje, że pismo zawierające negatywną ocenę formalną wniosku o dofinansowanie zostało sporządzone w dniu 19 lipca 2014 r., a zatem na moment dokonywania oceny formalnej upłynął termin rozwiązania umowy poprzedniego (wcześniejszego) projektu. Zdaniem Wnioskodawcy nie było żadnych przeszkód, by ocena formalna mogła zakończyć się pozytywnie.

IZ RPO WP uznaje powyższe argumenty za nietrafione.

W pierwszej kolejności należy ustalić, że nie budzącym sporu pomiędzy IZ RPO WP i Wnioskodawcą jest fakt złożenia przez Gminę Zagórz dwóch wniosków, których zakres rzeczowy, jak wynika z przeprowadzonej kontroli krzyżowej i czego nie

kwestionuje Wnioskodawca, w znacznym stopniu pokrywa się (tzn. wnioski zawierają takie same wydatki). Są to następujące wnioski:

1. „*Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w miejscowości Zagórz*” WND-RPPK.01.04.00-18-004/12, złożony w 2012 r. w ramach III edycji naboru z działania 1.4 A (dalej: wniosek nr 1).
2. „*Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w miejscowości Zagórz*” WND-RPPK.01.04.00-18-002/13, złożony w 2014 r. w ramach IV edycji naboru z działania 1.4 A (dalej: wniosek nr 2) – jest to wniosek od którego złożono protest.

Wniosek nr 1 pozytywnie przeszedł procedurę konkursową, skutkiem czego w dniu 16 sierpnia 2013 r. podpisano z Gminą Zagórz umowę na jego dofinansowanie. Umowa ta rozwiązana została z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia dnia 24 maja 2014 r. (przyczyny rozwiązania umowy pozostają bez wpływu na rozpatrywaną sprawę). Wcześniej, bo 28 lutego 2014 r., Gmina Zagórz złożyła do IZ RPO WP wniosek nr 2. Należy więc podkreślić, że w chwili złożenia wniosku nr 2 obowiązywała umowa dotycząca wniosku nr 1. Zaistniała więc sytuacja, w której „w obrocie” znalazły się dwa projekty zawierające te same wydatki, z których pierwszy objęty był już umową o dofinansowanie w chwili złożenia drugiego, drugi zaś podlegał procedurze oceny. Ocena ta dokonana została w dniu 25 czerwca 2014 r. (data zatwierdzenia listy sprawdzającej), a Wnioskodawcę poinformowano o niej pismem datowanym na dzień 18 lipca 2014 r.

Kluczowym dla całej sprawy jest wskazanie momentu adekwatnego dla oceny formalnej wniosku nr 2. Innymi słowy należy rozstrzygnąć, wg stanu na jaki dzień winna być dokonana ocena wniosku nr 2 (czy jest to dzień złożenia wniosku, czy jak twierdzi Wnioskodawca dzień dokonania oceny – w jego rozumieniu dzień wytworzenia pisma o ocenie negatywnej). Rozstrzygnięcie to jest istotne z tego względu, że na dzień złożenia wniosku istniała w obrocie umowa o dofinansowanie innego wniosku, zawierającego takie same wydatki, w dniu zaś zatwierdzenia listy sprawdzającej (ewentualnie w dniu wytworzenia pisma informującego o ocenie negatywnej) umowy takiej nie było.

IZ RPO WP, wbrew stanowisku Wnioskodawcy, uważa, że oceny wniosku nr 2 dokonać należało wg stanu na dzień jego złożenia tj. 28 lutego 2014 r. Oceny projektu należy bowiem dokonywać w kontekście stanu faktycznego jaki istniał w dniu złożenia przez Beneficjenta wniosku o dofinansowanie. Późniejsze rozwiązanie umowy o dofinansowanie wniosku nr 1 nie może sanować pierwotnego niespełnienia przez oceniany projekt warunków formalnych konkursu. Oznacza to, że rozwiązanie umowy nie skutkuje usunięciem przesłanek, które pierwotnie uniemożliwiają pozytywną ocenę projektu.

Podobny problem był już analizowany w orzecznictwie sądowym. Należy wskazać, że m.in. w sprawie o sygn. akt I SA/Kr 1687/09 Wojewódzki Sąd

Administracyjny w Krakowie uznał, że spełnienie warunków podmiotowych przez Wnioskodawcę należy badać na moment złożenia wniosku o dofinansowanie projektu. Zatem jeżeli Wnioskodawca w chwili składania wniosku nie posiadał statusu Instytucji otoczenia Biznesu (którego posiadanie było niezbędne w konkursie), to okoliczność zdobycia przez niego ww. statusu na moment oceny wniosku nie powinna skutkować oceną pozytywną projektu. Dopuszczenie możliwości uzdrawiania tego rodzaju „przeszkód” w trakcie trwania konkursu zdaniem IZ PO WP stanowiłoby naruszenie zasady przejrzystości oraz równego traktowania Beneficjentów określonej w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2009 roku o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r., nr 84, poz. 712 ze zm.).

Podobne stanowisko co do tego, że w trakcie oceny należy brać pod uwagę stan faktyczny i prawny istniejący w chwili złożenia wniosku zawiera wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 28 sierpnia 2014 r., sygn. akt. I SA/Rz 611/14. Sąd stanął na stanowisku, że ma to uzasadnienie w charakterze wniosku złożonego przez podmiot ubiegający się o dotację. Wniosek stanowi bowiem zdaniem Sądu (a stanowisko to podziela IZ RPO WP), podstawę prowadzenia postępowania z udziałem Wnioskodawcy. Wniosek i tylko wniosek podlega ocenie w dalszym postępowaniu i jest on jedynym źródłem wiedzy, na podstawie którego IZ dokonuje wyboru projektów do dofinansowania. Wnioskodawca ma spełniać warunki udziału w konkursie już w chwili złożenia wniosku. Przyjęcie innego rozstrzygnięcia prowadziłoby do warunkowego uczestnictwa w konkursie, polegającego na przyjęciu, że w chwili obecnej nie spełnia on kryteriów, ale przecież w przyszłości może je spełnić. Instytucja takiego „warunkowego dopuszczenia” do udziału w konkursie nie jest znana przepisom regulującym jego przeprowadzenie, w związku z czym rozwiązanie takie nie może być zastosowane w konkursie. Z wniosku o dofinansowanie zgodnie z danymi na dzień złożenia wniosku musi wynikać, że podmiot spełnia kryteria udziału w konkursie i może ubiegać się o dofinansowanie.

W ocenie IZ RPO WP przedstawione powyżej stanowiska sądu można przenieść na zasadzie analogii na grunt analizowanej sprawy. Skoro zatem w momencie złożenia wniosku nr 2 istniała ważnie zawarta umowa o dofinansowanie wniosku nr 1, którego zakres rzeczowy pokrywał się z zakresem wniosku nr 2, to występowała przeszkoda w postaci **potencjalnego** podwójnego finansowania tych samych wydatków w obu projektach.

Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób uznać argumentów Wnioskodawcy, gdyż nie uwzględniają one stanu, jaki istniał na dzień złożenia wniosku tj. stanu, w którym istniała ważnie zawarta umowa na dofinansowanie innego projektu o tożsamym zakresie rzeczowym. Skoro na ten moment (dzień złożenia wniosku) obowiązywała umowa, a jak wykazano ten moment należy brać pod uwagę dokonując oceny, to bezprzedmiotowe są zawarte w proteście twierdzenia, że IZ RPO WP nie zamierzała przekazywać żadnych środków finansowych na rzecz Gminy. Więcej, należało domniemać, że środki takie przekazane zostaną, do czego przecież umowa IZ RPO WP zobowiązywała. Istniała więc, wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy przesłanka potencjalnego podwójnego finansowania.

Trzeba wskazać, że zgodnie z art. 54 ust. 5 rozporządzenia rady (WE) nr 1083./2006 z dnia 11 lipca 2006 roku ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE z 2006 r., nr 210, s. 25 ze zm.) wydatki współfinansowane z funduszy nie mogą otrzymywać pomocy z innego wspólnotowego instrumentu finansowego (zasada zakazu podwójnego finansowania tych samych wydatków). Oczwistym jest, że powyższa zasada mogłaby zostać naruszona wprost dopiero po zawarciu umowy na dofinansowanie wniosku (projektu) nr 2 i zapłaceniu przez IZ RPO WP środków unijnych drugi raz za te same wydatki poniesione przez Beneficjenta w ramach obu projektów. Niemniej jednak z istoty kontroli krzyżowej dokonywanej przez IZ RPO WP w ramach oceny formalnej projektu wynika obowiązek weryfikacji czy te same wydatki **potencjalnie** nie zostaną dwa razy zrefundowane ze środków wspólnotowych (czyli czy nie występuje potencjalne zagrożenie podwójnym finansowaniem wydatków). Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w postanowieniach załącznika nr 9.16 do instrukcji Wykonawczej IZ RPO WP na lata 2007 - 2013. Z dokumentu tego wynika, że elementem oceny formalnej wniosków o dofinansowanie jest weryfikacja **ewentualnego** wystąpienia podwójnego dofinansowania. Owo potencjalne zagrożenie podwójnym finansowaniem wszystkich wydatków w analizowanym projekcie prowadzi do negatywnej oceny wniosku. Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 60 lit. a) ww. rozporządzenia 1083/2006 IZ RPO WP odpowiada za zapewnienie, że operacje są wybierane do dofinansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do programu oraz że spełniają one mające zastosowania zasady wspólnotowe i krajowe przez cały okres ich realizacji. Ponadto zgodnie z art. 60 lit. b) rozporządzenia 1083/2006 IZ RPO WP jest odpowiedzialna za weryfikację, że współfinansowane towary i usługi są dostarczone oraz że wydatki zadeklarowane przez beneficjentów na operacje zostały rzeczywiście poniesione i są zgodne z zasadami wspólnotowymi i krajowymi. Skoro zatem IZ RPO WP ma obowiązek przestrzegać reguły, aby wybierane projekty nie naruszały zasad wspólnotowych, w tym w szczególności zasady zakazu podwójnego dofinansowania, zaś kontrola krzyżowa ze swej istoty weryfikuje potencjalność jej występowania i jest mechanizmem, który ma zapobiegać pojawieniu się podwójnego dofinansowania w projekcie, to negatywny wynik kontroli krzyżowej projektu powinien tak jak w tym przypadku, skutkować negatywną oceną projektu.

2. W proteście Wnioskodawca kwestionuje poprawność oparcia oceny w zakresie podwójnego finansowania o listę sprawdzającą dotyczącą oceny formalnej wniosku (załącznik nr 7 do Regulaminu konkursu). Wnioskodawca wskazuje, że lista sprawdzająca została opracowana celem dokonania kompleksowego sprawdzenia wniosków o dofinansowanie pod względem formalnym, z uwzględnieniem zasady przejrzystości i podkreśla, że skoro wniosek spełniał wszystkie wymagania dotyczące kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu, ujęte w liście sprawdzającej, brak było podstaw do dokonania jego oceny

negatywnej. Ze wzoru listy nie wynika bowiem, aby przesłanka „potencjalnego podwójnego finansowania tych samych wydatków” mogła stanowić podstawę negatywnej oceny wniosku.

Argument ten jest chybiony. Po pierwsze, jak wskazano powyżej, IZ RPO WP ma obowiązek dbać o to, aby wybierany projekt nie naruszał zasad wspólnotowych, w tym zasady podwójnego finansowania tych samych wydatków. Po drugie, kontrola krzyżowa jest elementem oceny formalnej. Po trzecie wreszcie, lista sprawdzająca nakazuje zbadać, czy takie podwójne finansowanie ma miejsce, mimo że problem występowania ewentualnego podwójnego finansowania pomiędzy dwoma projektami Beneficjenta w tym samym działaniu nie wpisuje się wprost w żadną z pozycji listy. Aby to wyjaśnić należy wskazać, że lista sprawdzająca zawiera m.in. dwa pytania o następującej treści:

1. „Czy zakres rzeczowy projektu jest zgodny ze szczegółowymi zasadami określonymi w ogłoszeniu o naborze wniosków oraz w regulaminie konkursu dla danego wyboru wniosków?”
2. „Czy zakres rzeczowy projektu jest zgodny z Linia demarkacyjną pomiędzy programami Operacyjnymi Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej opracowaną przez MRR?”

Pytania te są bezpośrednimi odpowiednikami elementów składowych tzw. kryterium dopuszczającego kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu określonego przez Komitet Monitorujący w *Kryteriach wyboru finansowanych operacji w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013* (tekst jednolity – uchwała nr 43/XII/11 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013 z dnia 28 marca 2011 r., ze zm.). Na każde z tych pytań w przypadku przedmiotowego projektu słusznie odpowiedziano negatywnie.

W odniesieniu do pierwszego z pytań należy wskazać, że zgodnie z pkt 2.6 Regulaminu konkursu kwalifikowalność wydatków w projekcie należy badać pod kątem postanowień *Krajowych wytycznych dotyczących kwalifikowania wydatków w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007 – 2013*, w których w rozdziale 5, podrozdziale 5.5 została wyrażona zasada zakazu podwójnego finansowania. Skoro zatem niemal cały zakres rzeczowy wniosku nr 2 pokrywa się z zakresem wniosku nr 1 (w odniesieniu do którego na moment składania wniosku nr 2 obowiązywała umowa) to trudno uznać, że zakres rzeczowy nowego projektu kwalifikuje się do dofinansowania. Dlatego pozytywna odpowiedź na to pytanie była niemożliwa.

W odniesieniu do drugiego z pytań listy sprawdzającej należy wskazać, że zgodnie z postanowieniami załącznika nr 9.16 do ww. Instrukcji Wykonawczej w podrozdziale *Mechanizm prewencyjny na etapie wyboru projektów do dofinansowania* (str. 8) znajduje się stwierdzenie, zgodnie z którym w ramach oceny formalnej dokonywana jest weryfikacja ewentualnego wystąpienia podwójnego dofinansowania pomiędzy poszczególnymi działaniami i schematami w obrębie RPO WP. Ponadto prowadzona jest weryfikacja w zakresie wyeliminowania możliwości

jednoczesnego wyboru do dofinansowania projektów, w których dofinansowaniem objęty jest ten sam zakres rzeczowy. Weryfikacja taka realizowana jest w obszarach, w których sytuacja taka może wystąpić. W sytuacjach możliwych kolizji analizowane są listy projektów już wybranych do dofinansowania w pierwszej kolejności pod kątem podmiotowym w zakresie zarówno wnioskodawcy, jak i występujących w projekcie partnerów. W przypadku stwierdzenia zbieżność podmiotowej w kolejnym kroku analizowany jest aspekt przedmiotowy uwzględniający zakres rzeczowy obu analizowanych wniosków: zatwierdzonego wcześniej do dofinansowania oraz będącego przedmiotem analizy. Biorąc pod uwagę powyższe postanowienia należy stwierdzić, że niewątpliwie badanie ewentualnego wystąpienia podwójnego finansowania w ramach dwóch projektów tego samego podmiotu w tym samym działaniu i schemacie jest przedmiotem oceny formalnej. Nie można pozytywnie ocenić projektu, którego kontrola krzyżowa pod kątem ewentualnego występowania podwójnego finansowania (będąca elementem oceny formalnej wniosku) dała wynik negatywny.

Powyższe prowadzi do wniosku, że pierwotna ocena wniosku została przeprowadzona w sposób prawidłowy. Zasadnie wskazano, że wniosek w przedstawionej formie nie spełnia kryterium dopuszczającego dot. kwalifikowalności zakresu rzeczowego projektu (gdyż nie jest zgodny ze szczegółowymi zasadami określonymi w *Regulaminie konkursu*, w tym konkretnie z zasadą zakazu podwójnego finansowania tych samych wydatków). Słusznie też powołano się na punkt 5.1.11 Regulaminu konkursu, gdyż wniosek posiadał poważne braki lub błędy formalne, których nie było możliwości uzupełnienia lub poprawy. Oczywiście jest to, że błąd polegający na zawarciu we wniosku wydatków, które były na dzień złożenia wniosku również finansowane w ramach innego projektu, jest błędem nieusuwalnym.

3. Wnioskodawca twierdzi również, że nie można się zgodzić ze stanowiskiem, według którego w dniu złożenia wniosku nr 2 Gmina Zagórz posiadała obowiązującą umowę o dofinansowanie na wniosek (projekt) nr 1. Przemawia za tym zdaniem Wnioskodawcy treść oświadczeń stron i przedmiot umowy w postaci realizacji opisanego w niej konkretnego projektu infrastrukturalnego w oparciu o przekazane dofinansowanie. Wnioskodawca wskazuje, że w orzecznictwie sądowym oraz doktrynie zgodnie przyjmuje się, że formą ustanawiania obowiązku takiego rodzaju umów nie jest wypowiedzenie ze skutkiem *ex nunc*, lecz odstąpienie ze skutkiem *ex tunc*. Złożone przez IZ RPO WP oświadczenie o rozwiązaniu umowy winno być zatem zdaniem Wnioskodawcy oceniane jako odstąpienie ze skutkiem wstecznym nakazujące traktowanie umowy jako w ogóle niezawartej. Dlatego nie jest pozbawione podstaw twierdzenie, że na dzień składania wniosku nr 2 jak i na dalszym etapie procedury kwalifikacyjnej brak było umowy uniemożliwiającej przyznanie dofinansowania.

IZ RP WP nie zgadza się z tym argumentem. Podkreślić jeszcze raz należy, że na dzień składania wniosku istniała ważnie zawarta umowa pomiędzy tymi samymi stronami, na ten sam zakres przedmiotowy. Umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem. O wskazanych przez Wnioskodawcę skutkach można by ewentualnie mówić w przypadku odstąpienia od umowy, co nie miało miejsca. Uprawnienie do odstąpienia od umowy może wynikać albo z jej treści (tzw. umowne prawo odstąpienia), w której możliwość skorzystania z uprawnienia do odstąpienia uzależniono od określonego zdarzenia przyszłego i niepewnego, albo z przepisów prawa. W przypadku umownego prawa odstąpienia, musi być ono wyraźnie określone w umowie, w braku stosownego postanowienia, poza przypadkami przewidzianymi ustawą, prawo odstąpienia nie przysługuje. W omawianym przypadku nie przewidziano w umowie prawa do odstąpienia od niej. Umowa została rozwiązana na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 7, który stanowi, że Instytucja Zarządzająca Programem może rozwiązać umowę z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli Beneficjent nie wywiązuje się z obowiązków nałożonych na niego w niniejszej Umowie, realizuje projekt w sposób niezgodny z umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu. IZ RPO WP nie odstąpiła zatem od umowy ale ją rozwiązała za wypowiedzeniem. Rozwiązanie umowy, które miało miejsce w omawianym przypadku wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy, nie wywołuje skutków wstecz. O powyższym świadczy również okoliczność, że w sytuacji rozwiązania umowy IZ musi wdrożyć tryb dochodzenia zwrotu środków o którym mowa w ustawie o finansach publicznych (o ile zostały środki wypłacone), nie znajduje natomiast w takim przypadku zastosowania przepis art. 395 § 2 kodeksu cywilnego.

Podsumowanie:

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że projekt nie spełnia kryteriów poprawności formalnej, określonych w Szczegółowym Opisie Priorytetów RPO na lata 2007 – 2013, stanowiącym załącznik do Uchwały Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 15 kwietnia 2014 r., nr. 337/8088/14, tj. kryterium dopuszczającego „ kwalifikowalność zakresu rzeczowego projektu” oraz kryterium administracyjnego „kompletność i prawidłowość sporządzenia załączników do wniosku”. Na podstawie pkt. 5.1.10 Regulaminu konkursu wniosek uzyskuje negatywną ocenę formalną.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

Na podstawie art. 30c ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009r. Nr 84, poz. 712 z późn. zm.), w terminie 14 dni od

dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie - zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2012, poz. 270, 1101 i 1529).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie, obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 30a ust. 3. ustawy . o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009r. Nr 84, poz. 712 z późn. zm.);
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 30b ust. 9 albo art. 30i pkt 1 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

